Karikatür

Japonya — Nafile, artık bu yelpaze de bana ferahlık vermiyor.

BÜTÜN ÜMİTLER SUYA DÜŞTÜKTEN SONRA:
Denize düşen yılana sarılır!

Satıcıların bir hoş tarafı da satış makamlarıdır. Bunlar içinde öyle âhenkli ve makamlıları vardır ki değme gitsin. Meselâ bu sene Suadiyede bir seyyar sebzeci vardı ki, adamcağız sesini ve makamını pek beğenmiş olacak, mütemadiyen teganni eder ve bağırarak çağırırsınız da duymaz ve muttasıl teğannide devar eder yürürdü.

Bunlar için her üç Balıkpazarile semt çarşılarını böyle bir gezmek az eğlendirici değildir. Meşhur röportajcılarımızdan birisi buraya uğrarsa hayli şeyler tesbit ederdi.

HERKES MALINI METEDER

Satıcıların sattıkları malların nev'i hakkındaki fikirleri de ömürdür. Meselâ en kötü, cibre üzüm satan:

— Vay çavuş vay!

Diye bağırır. Kurtlu kiraz diye hep Yarımca malı diye satılır. Mamullar hep Yedikulenin, enginarlar hep Darıcanın, hıyarlar Çengelköyünün, Ereğli çilekleri bile Arnavutköyünün, yeşil erikler ve şeftaliler Bursanın malıdır.

Halbuki bunların hepsi öyle oralı değildir. Kaknem şeylerdir. Eh, ne yapalım, dünya böyle aldatan aldatana...

ANKARA MEKTUBU

SATIŞA DAİR:

Folklor, halk edebiyatı diye bir şeyler var ya, bilmem bu nevi işlerle uğraşan zevat satıcılarla da meşgul olmak fırsatını bulmuşlar mıdır? Bence halk edebiyatının da folklorün da gözü ve özü bunların satış edebiyatıdır.

Bunların çoğu konuştuğumuz normal lisanın hoşça bir tarzı olmakla beraber kendilerine mahsus argoları da tuzu biberiridir.

Sattıkları şeyleri düpedüz beyan etmezler. Hattâ bazıları yalnız hususî nağmelerile tanınırlar.

Meselâ bu anlaşılmıyanlara misal olarak kışın kapıdan geçen bozacının satışını zikredebilirim..

— İ buzay!!!

Diye bağırış ki "İ,, den sonrası soğuktan bir nevi titreyişe benziyen nida halindedir.

Kavanozcunun bağırışı da buna benzer:

— Ka vanoz!!!

Fakat yazı ile ifade edilemez bir "kavanoz,, telâffuzu ki bunları ancak alışık olanlar bilir. Yahut ki bu herif ne satıyor diye kapıya çıkıp bakmak lâzımdır.

Diğerlerine gelince, asıl iş bunlardadır:

— Kedimin adı mestan
Su içer altın tastan.
Helvama çıktı bu destan,
Ne yaman keten helvam.

Bu şirin alelekser yarısı söylenir. Çünkü keten helvacı daha mısraları bağırırken çocuklar etrafını almışlardır.

Kapalıçarşıda boğuk, ne dediği anlaşılmaz bir ses:

— İnne var inne!

Pek âlâ bilirsiniz ki bu adam iğne satar.

— Kedileri de sevindiriyor beş kuruşa!

Bu da ucunda bir çıngırakçık bulunan renkli bir ip satmaktadır.

— Vay kurabiyeler vay!

Karpuz satılıyor.

— Bal kutuları mübarek!

Kavuncudur.

— Vay bademler vay!

Hıyar satmaktadır. Kurabiyenin karpuzla, bademin hıyarla münasebeti nedir? Orası pek malûm değil.

Bunlar umumî satış klişeleridir ki hemen hemen değişmez. Bir de esnafın şahsî espirilerini bunlara ilâve etmek lâzımdır. Meselâ hıyar satarken:

— Haniya evim yıkılıyor diyenler!..

Güya mübarek salatalık değil de mertek satıyormuş gibidir...

Delikanlı — Şu güzel hava, şu sıcak güneş, şu hafif rüzgâr sana hiç bir arzu vermiyor mu Ayşe?
Kız — Evet, bu havada ne güzel çamaşır kurur!..

No. 463 CİLT: 18 SENE: 9 FİYATI 15 KURUŞTUR 9 SONTEŞRİN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

Yabancı radyo — Hitlerin öldüğü zannediliyor...
Hitler — Doğru, beni tayyarelerin attığı bombalar değil, bunların attığı sinir haberleri öldürüyor!

— Hello, Cemo... Sen de mektebe mi?
— Orrayt Nonoş, evdeki seccadeyi okutmağa gidiyorum. Akşam Fifilerde poker çevireceğiz!.

HAFTADAN HAFTAYA

Hakikî Don Kişotlar

"Tokyo resmî harp tebliğlerinin Pasifik denizi dibine göndermiş oldukları Amerikan donanması tekrar yüzdürülmüş ve Japon donanmasına ve adalarına doğru ricate başlamıştır.,,

İlk bakışta insan bu kuvvetli alayı bir mizah gazetesinde yahut bir karikatür altında okuduğunu zanneder. Fakat hayır! Bu satırlar aynen Pasifikteki Amerikan ordusu başkumandanlığının neşrettiği resmî bir tebliğden alınmıştır.

Yakın zamanlara kadar ağzından dirhemle lâkırdı çıkan çok fazla ciddî ve kuru kimselere "harp tebliği misin be mübarek!,, derlerdi. Fakat bu muharebede hakikaten her şey kökünden değişmiştir.

Pasifikteki Mak Artur karargâhını bir göz önüne getirin. Bu belki bir zırhlı içindedir; yahut bir adadadır. Fakat her halde türlü türlü telefon, telgraf makineleri, haritalar ve hendese âletlerile dünyanın en heybetli lâboratuvarıdır. Burada ehemmiyetli bir ameliyat için toplanmış bir operatörler heyetine benziyen ağır başlı kurmayların bu satırları yazmaları insana acaip, birdenbire inanılmaz bir şey gibi görünür. Fakat dediğimiz gibi bu muharebede her şey kökünden değişmiş, dünya hakikaten yerinden oynamıştır.

Düşman düşmana rahmet okumaz. Harp zamanında bir genel kurmay karargâhının vazifesi elbette karşı tarafa mümkün olan bütün oyunları oynamaktır. Şimdi buna bir de tuzlu biberli alaylar ilâve edilmiştir. Bununla beraber itiraf etmeli ki Japonlar da buna çanak tutmamış değillerdir.

Japonların Amerikayı Pasifikten kovmak iddiaları esasen insanları gülümsetmek için uydurulmuş bir hayalî mizah masalına benzerdi. Bir kaç yere sinsice hazırlanmış bir kaç gece baskını yapacaklar; deniz torpillerine adam bindirmek yahut gemi bacalarından paraşütle bombalı insan indirmek gibi hünerli hokkabazlıklarla Amerikalıları yıldıracaklar; onlar da: "Bu bacaksız ecinni tayfası umduğumuzdan yaman çıktı. Ne yapalım biz de bari kaçıp canımızı kurtaralım,, diye tası tarağı toplıyacaklar ve Amerikadaki fabrikalarında seri halinde tenezzüh otomobili yahut futbol topu yapmağa gidecekler. Böyle olunca Samoray torunları bir koldan Çini, Hindi geçerek Avrupaya doğru yürüyecekler; bir yandan Amerikayı kendi hesaplarına ırgat gibi çalıştırmak teşebbüsüne girişecekler.

Japonların bu hayalleri ve iş alanında elleri boş kaldıkça Amerikaya karşı akla hayale sığmaz zafer masalları yazdıkları düşünülürse Amerikalıların bu alayına hak vermemek kabil olmaz.

Zaten iyi düşünülürse bugünkü misli görülmemiş dünya faciasının başlangıcı bir hayalî Don Kişot masalından ibaret değil midir? Servantes'in ölmez romanındaki bir masum Don Kişota mukabil üç Don Kişot atlara biniyorlar; kuyruklarına zorla bir takım küçük Don Kişotlar daha takıyorlar ve dünyayı fethe yürüyorlar. Bütün dünya: "Etmeyin; bir kaza çıkaracaksınız.,, diye haykırıyor; tehdit ediyor; icabında yalvarıyor. Fakat aldıran kim? İrili ufaklı Don Kişotlar: "Dünyayı isteriz!,, diye yürüyorlar; yel değirmenlerine saldırıyorlar. Evvelâ cenup Avru-

panın topaç vücudu ve ablak yüzü ile daha ziyade Sanşo Pansa'ya benziyen Don Kişotu değirmenin kanadına takılarak havada dönmeğe başlıyor; sonra Apenen dağları üstünden tepe aşağı şimal İtalyanın bilinmez bir yerine düşüyor. Ajansların haber verdiklerine göre bugün bu düşme neticesi olarak bir nevi melânkoli hastalığından muztarip yatıyormuş. Doğru olmasa gerek. Melânkoli bir beyin hastalığıdır; bu Don Kişotta esasen beyin yoktur. Olsaydı durup dururken kendinin de. zavallı İtalyan milletinin de başını bu belâlara sokar mıydı?

Öteki Don Kişotlar da bir kaç sene at oynattıktan sonra nihayet değirmenin kanatlarına takılmışlardır. Onlar da şimdi nişanları, alâmetleri ve saireleri ile bağıra çağıra fırıl fırıl havada dönüyorlar ve kimbilir nerelere tepe üstü yuvarlanmağa hazırlanıyorlar.

Don Kişotun asıl hemşerisi olan bir Don Kişot daha vardır ki ötekiler gibi yapmağa pek çok heveslendiği halde nedense kamçısını alıp atına binmeğe muvaffak olamamıştır. Ayakları yerde olmasına rağmen her halde o da şimdi içinden dönüyor ve safrası haylı bulanıyor olmalıdır.

Hulâsa öyle görünüyor ki bu harp dünyayı kolay yutulur bir parça sanmış orta çağ artığı bir kaç Don Kişotun bir korkunç oyunudur ve insanlık tarihinde inşallah sondur.

Bunun için resmî Müttefik tebliğlerinin bu şövalye karikatürleri ile biraz da alay etmelerini pek haksız görmemek lâzımdır.

Karikatür

Tramvaydakiler — Bayan neden binmedi?
— Taksim bekliyormuş...
— Binsin... Nasıl olsa taksime uğrar!

DRİTNOT YANAŞIR AMA...

Şirketi Hayriyenin Münakalât Vekâletine geçtiği, Denizyolları Müdürlüğüne bağlandığının ya ertesi, ya ikinci günü. Küçüksu iskelesine bir Denizyolları römorkörü yanaşmış. Karşıdan bir Şirket vapuru peyda oldu. O da, yolcu alıp vermek üzere, iskeleye yanaşacak. Fakat iskele, römorkör tarafından meşgul.

— Düt, düt!.

Vapur yaklaştı, römorkörde hareket yok. Cihangir gibi iskeleyi zaptetmiş, yerinden kımıldamıyor. Şirket vapurunda bir telâş.

— Düt, düt, düt!..

Römorkörün kaptanı görünmüyor bile... Nihayet vapurla römorkör burun buruna geldi:

— Düt, düt, düt, düt!..

Neden sonra kaptan yerinde vekarlı, edalı bir zat arzı endam etti. Hem iskeledekilerin, hem de vapurdakilerin işiteceği bir sesle:

— Ne diye bağırıyorsun? başım şişti be!

Vapurun kaptanı da meydana çıktı:

— İskeleye yanaşacağım!

— Bizim gemiye dritnot bile yanaşır... Sen nasıl yanaşamıyorsun? Böyle kaptan da görmedim! Bize yanaşmıyor da iskeleye yanaşıyor!

Öteki dayanamadı:

— Ben yanaşırım amma yolcular çıkamaz!

Römorkör kaptanı lûtfen kumanda çanına bastı, römorkör iskeleden ayrıldı...

Yolculardan biri ötekine:

— Hangi idarenin hangi idareye bağlandığı nasıl belli oluyor. Şirket Denizyollarına bağlanacağı yerde iş aksine olsaydı kaptanların sesi başka türlü çıkardı!

Yolcu — Yahu, dilenmeğe utanmıyor musun?.. Benimkinden daha yeni elbiselerin var...
Dilenci — İyi ya... Ben de yeni elbise aldıktan sonra fukara oldum!..

Kimse DUYMASIN

UCUZ YAĞ

— Zeytinyağı ucuzlamış...
— İnanmam!
— Nasıl inanmazsın? Gazetelerde okumadın mı?..
— Ne çıkar? Ben okudum amma bizim bakkal okumamış!

GİBİSİ FAZLA!

— Şu adamı gördün mü? Kendi keyfinden başka hiç bir şey düşünmez, parasını pulunu hep keyfi uğrunda harcar durur, âlâlemin ıztırabı var mı, yok mu, aklına bile getirmez.
— Genç ediplerimiz gibi...
— ... mi dersin?
— Öyle ya! Onlar da kendi şiirlerinin zevkini kendileri sürüyorlar, duyup dinliyenlerin ne azap çektiklerini farketmiyorlar bile!

IŞIKLAR AÇILDIĞI GÜN...

Zevç — (İçinden) Hemen arkadaşlara haber uçurayım, bu akşam gazinoda buluşalım.
Zevce — (İçinden) Hele bu gece gecikeyim de, sana gösteririm!

ÇAMDEVİREN ÇIKARIR

Bir yanda her solukta Hitler bir ah çıkarır,
Bir yanda Musolini durmuş günah çıkarır:

Şimdi ne ah vaktidir, ne de günah çıkarmak,
Zafer onlarındır ki her gün silâh çıkarır!

Muhabire ihtiyaç hissetmeden ajanslar
Asılsız haberleri akşam sabah çıkarır.

Matbaanın aslını sorarsanız, derim ki:
"Sağdan beyaz gireni soldan siyah çıkarır!,,

Dostların yardımile düşmanları çıkardı,
Şimdi yurttan dostları nasıl Ulah çıkarır?

Bir kuyuya düştü ki cihanın saadeti
Çıkarırsa bir daha ancak Allah çıkarır!

Sana hayran olmamak kabil mi Çamdeviren?
Kalemin her vakadan bize mizah çıkarır!

Çamdeviren

Zevce — Sokaklarda sabahlamak için ışıkların açılmasını mı bekliyordun?..
Zevç — Öyle ya... Işıklar sönünce senin nuruna sığınıyordum!

★

Zevç — Bu ışıkların kapandığı devre ne demeli?
Zevce — Aile saadeti devri.
Zevç — Ya açıldığı devre?
Zevce — Sulh müjdesi devri...

★

ORUÇ GİTTİ

Bir ramazan günü Derviş Mehmet, eline kocaman bir şeftali geçirmiş, evine gidiyordu. Arkadaşları onu görerek bir oyun yapmak istediler, elinden şeftaliyi kapmak için üzerine atıldılar.
Derviş Mehmet hemen bir köşeye çekilerek şeftaliyi iki ısırışta midesine indirdi. Arkadaşları bir ağızdan haykırdılar:
— Ne yaptın Mehmet, oruç gitti.
— Ne yapayım? Oruç gitmeseydi şeftali gidecekti. Oruç kazaya gelir ama şeftali gelmez!

— Kızım, çok havalısın, korkarım seni kimse almıyacak...
— Bilâkis baba, bir de üstelik hava parası alarak satarsın!..

Akıl Hocası

Muğlada H. A.:

"Bir kızı kaçırsam ceza verirler mi?„

CEVAP:

Ceza verseler, yine iyi... Kızı verirlerse belâyı bulursunuz!

★

Fatihte M. H.:

"Çocuğumuz olursa benimle evleneceğini söyliyen bay, şimdi, çocuğu elimden alarak beni bırakmak istiyor... Kimsesiz, çalışmak mecburiyetinde olan bir kadınım. Çocuğu vereyim mi, vermiyeyim mi?„

CEVAP:

Kocalığı kabul etmiyen bayın babalığa razı olduğuna teşekkür ediniz, ve bu hâdiseden ders alarak işinizle, gücünüzle meşgul olmaya bakınız... Çocuğunuz, günün birinde, "Annem nerededir?„ diye sizi arayabilir.

★

Karabükte H. H.:

"Güzel bir kız, kalbimi çaldı; kalbimi nasıl geri alayım?„

CEVAP:

Geri almaktan ümidinizi kesin; siz de bir güzel kızın kalbini çalarak içinizde açılan boşluğu doldurmaya bakın!

★

Salihlide Ş. S.:

"On dört yaşındayım. Orta boylu, mütenasip vücutlu, sarı saçlı, mavi gözlü, beyaz tenli bir kızım. Beni tahsilden alıkoyarak evlendirmek istiyorlar. Siz ne dersiniz?„

CEVAP:

Tarifinize ve tasvirinize göre Allah diye feryat ederim!

★

Uşakta M. S.:

"1. Size gelen mektupların sahiplerinin kaç yaşında olduklarını tahmin eder misiniz? Meselâ, ben?..

2. Bilemediğiniz soruları ne yaparsınız?„

CEVAP:

1. İfadelerinin ateşli olup olmadığına bakarız, ona göre yaş biçeriz... Sizi oldukça hararetli gördük!

2. Cevap veremiyeceğimiz sual yoktur, elverir ki cevap vermek istiyelim...

★

İzmirde M. T.:

"1. Aşık oldum, ne yapayım?

2. Sevdiğim benimle evlenir mi?„

CEVAP:

1. Ya miras yemeye, ya para elde etmeye çalışın...

2. Dediğimizi yaparsanız, hay hay.

★

Eskişehirde A. S. E. ve C. A.:

"1. Aya çıkmak istiyoruz, bizimle teşrif eder misiniz?

2. Dünyada akıllı mı çok, deli mi?...„

CEVAP:

1. Bir kere siz gidin, yerleşin; ondan sonra davet edin...

2. Akıllılar ekseriyette olsaydı bu harp çıkar mı idi?..

★

Beykozda M. C.:

"1. Size sorulan suallerin cevabını gece mi verirsiniz, gündüz mü?

2. Köye gitmek istiyorum, babam bırakmıyor, ne yapayım?„

CEVAP:

1. Sualler hangi saatte elime geçerse...

2. Babanızı da beraber götürün!

★

— İstikbalimi sigorta ettim.
— Ne yaptın?
— İhtiyar bir âşıkım ile evlendim.

Karacaovada Z. Ç.:

"Bütün fenni icatları erkekler meydana getirmiş de neden bir kadın mucit yok?„

CEVAP:

Kadınlar mucitleri dünyaya getirdikleri için, icada lüzum görmüyorlar.

★

Sökeden S. M. M.:

"Doktor G. A., erkeklerin kılıbık olduklarını söylüyor... Kendisinin evli olup olmadığını merak ediyorum.„

CEVAP:

Bekâr olsaydı, gözlerini kırpmadan, kekelemeden, erkeklerin kazak olduklarından dem vururdu!

★

Edirnede R. F.:

"İğne ile kuyu kazmak neden zordur?„

CEVAP:

Çünkü iğne, kuyu kazmak için keşfedilmemiştir; onun vazifesi, sivrisineğin bulunmadığı yerde, eşe, dosta rahatsızlık vermektir!

★

Antalyada H. T.:

"Hocam yaşım yirmi beş,
Olur musun bana eş?
Bir sözünle ufkuma
Doğacak parlak güneş!„

CEVAP:

Değilse rengin habeş,
Bakışların da şaşkeş,
Çeyizini alarak
Buraya gel yirmi beş!

— Hükûmet, elbise, kundura, zeytinyağı, un ve şekerden sonra bu sefer de sabun veriyor.
— Anlaşılan memurlar kirlenmesin diye!..

Hikâye

Bir Saadet Gecesi

Evlendiğini altı ay evvel haber almış, o gündenberi kendisini göremediğim için tebrik etmeye imkân bulamamıştım. Nazımın ortada görünmediğine bakılırsa, her halde, pek bahtiyar olması icabediyordu. Bu kadar uzun süren bir balayından, onun hesabına, memnun olmamak kabil değildi. Sev-

Dün ona, ansızın lokantada tesadüf etmiyeyim mi? O kadar göreceğim gelmişti ki kapıdan girdiğini farkedince, azkalsın, yediğim komposto burnumdan fışkıracaktı. Kalabalığın içinde, birdenbire, peçetemi kaldırarak bayrak gibi sallamış:

— Nazım!

Diye haykırmışım.

Benim tarafa baktı, beni görünce bana doğru ilerledi, masadaki boş iskemleye oturdu.

— Dostluğun derecesi anlaşıldı, dedim, sevimli bir eş bulur bulmaz bütün tanıdıklarını defterden sildin, gitti...

— Ne münasebet? Sen de, bütün arkadaşlarım da her gün gözümde tütüyorsunuz!

— Öyle olsaydı.. bir gün, sevimli eşinin cazibesinden kurtulur, balayından bir gün aşırır, gelir, bizi görürdün!

Nazım, sözlerime gülümsemedi bile... Gelen garsona:

— Ne getirirsen getir... Kendine göre bir mönü yap... Hiç iştahım yok! dedikten sonra bana döndü:

— Şaka mı söylüyorsun, ciddi mi?..

Arkasından ilâve etti:

— Şaka söylüyorsan işin şakaya tahammülü yok, ciddî söylüyorsan hakikatle hiç bir alâkası yok!

— Öyleyse ne diye altı ay görünmedin?..

— Görünmeye meydan bırakmadı ki... Allahın günü kavga, gürültü, geçimsizlik... Sabahleyin evden çıkarım:

"— Hangi dostuna gidiyorsun?,,

Diye haykırır... Akşam üstü eve dönerim:

"— Hangi randevudan geliyorsun?,,

Diye bağırır... Şuradan şuraya destursuz, müsaadesiz gitmek imkânı yok ki fırsatını bulayım da ziyaret edeyim... Bir gün:

"— Arkadaşları göreyim!,,

Diyecek oldum, yırtıcı kaplan gibi üzerime atıldı:

"— Hâlâ bekârlığa doymadın mı?.. Ahbaplık, arkadaşlık, bekârlıkta olur; evlinin hovardalığı evinde kalmalı... Anladın mı?,,

Diye kıyametleri kopardı. Ölür müsün, öldürür müsün?.

— Vah, Nazım vah!

— Acınacak hale geldim. Ne rahat kaldı, ne huzur... Beni canımdan usandırdı bu kadın!.

— Ayrılsana!

— Dur bakalım, dün bir, bugün iki... Ayrılırsam herkes ne der? İstiyorum ki ayağının bağını kendi çözsün, kendi gitsin, bende günah kalmasın!

— Fakat bu kadar zulme de dayanılmaz! Ben senin yerinde olsam...

— Bir şey yapamazsın! Ayrılmak için belli başlı bir sebep yok ki... Mahkemede ne söyliyeceğim? Karım, çirkin mi diyeceğim?.. İnadına, güzel mi güzel... Cahil mi diyeceğim?.. Elinde aliyyülâlâ derecede yüksek tahsil şahadetnamesi var... Hafifmeşrep mi diyeceğim?.. Namusuna bütün dünya şahadet ediyor... Hasta mı, deli mi diyeceğim?.. Beni hem hasta, hem deli ediyor ama kendisi, maşallah, bayır turpu gibi! Onun bu meziyetlerini işitince hâkim beni mutlaka mahkemeden dışarı çıkarır!

— Öyleyse, belki ileride hale yola gelir!

— Gidişe bakılırsa pek benzemiyor... Altı ay içinde bana bir gün bile nefes aldırmadı!

— Bir gün bile mi?

— Evet, bir gün bile... Şey... Yalnız bir gece nefes alır gibi oldum!

— Ya!..

— Evet... O gece o kadar sevindim ki... Daha akşamdan, eve geldiğim zaman, beni kapıda güler yüzle karşıladı. Boynuma sarıldı. Birdenbire şaşırdım. Hanım yerine hizmetçi olmasın diye yüzüne baklım. Kendisi idi. Aklıma, çıldırması ihtimali geldi. Fakat gözlerinde öyle delilerinki gibi acaip bir parıltı yoktu. Salona girerken:

"— Sana elimle rakı meze hazırladım; kendime de bira ısmarladım... Radyoyu açar, seninle şöyle karşılıklı bir iki kadeh parlatırız!,,

Dedi. Sevincimden dünyaya yeni gelmişim sandım. Sahiden, masada, dediği gibi karşılıklı oturduk. Fakat, onun muhabbeti öyle taşkın, benim saadetim o kadar aşkındı ki bir metrelik ayrılığa bile tahammül edemedik, koltukları yan yana getirdik... Bir taraftan şarkıları dinliyor, bir taraftan kadehleri tokuşturuyorduk. Fakat bu saadet uzun sürmedi...

— Yine kavga mı çıktı?

— Hayır! Son kadehi öyle şiddetli tokuşturduk ki...

— Ne zararı var?

— Kırıldı, şangır şungur kırıldı!

— Feda olsun!

— Feda olsun ama o şangırtı ile bizim uyku da kaçtı, rüya da sona erdi!

— Deme!

— Evet, kardeşim, altı ayda ancak bir gece mesut olabildim... O da rüyada!.

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 8 —

Çeneni okşasa, yanağını öpse, boynunu koklasa bayılacak gibi olursun. Sanki birdenbire ılık sulara gömülürsün, rehavet veren bir uyku ile, tad veren bir canlılık arasında yüzersin. Ah Tahire, şu yumruk kadar gönül, dev gibi insanı öyle küçültüyor ki... Eğer benim gibi erkeğinin sevgisinden mahrum isen, o zaman, ah o zaman bu gönül sana belâ kesilir, her gün her saat, her dakika ağlamak istersin. Ağlarsan zevk duyarsın, kenarda köşede, uslu deliler gibi kalırsan zevk duyarsın. Ah Tahire ah... Sana anlatamıyorum ki...

— Halacığım, ağlama, yüreğim dayanmıyor, ben de ağlayacağım!

— Benim ağlamam günlük işim kızım, nefes almam gibi tabii bir iş.. Sen ağlama, sebep yok, sen rahatsın, gönlün de rahat, Muhsin efendi seni seviyor, üzerine titriyor!.

Yumuşak, baygın, zavallı bir sesle bu cümleleri tamamlayan Sadiye hanım, yine birdenbire doğruldu, yaşlı gözleri üstünde birer küçük samur parçası gibi duran kaşlarını çattı:

— Hayır hayır, dedi. Bütün bu söylediklerime sen kulak asma, hayır. Ben çektisem gönlümü kaptırdığım içindir. Bir kadının gönlünü kaptırması çok fena oluyor, çok fena... Eziliyor, küçülüyor, sebeb ve hikmeti kalmıyor. Artık benden geçti, 44 ümü bitiriyorum, ihtiyarladım sayılır. Bari sen benim gibi olma... Erkeğine sevdiğini belli etme... Bırak sana zalim desinler, hoyrat desinler, sırasında merhametsiz ol, fakat gönül verdiğini belli etme... Otur yanıma...

Sadiye hanım, genç kadını, belinden kucaklıyarak yanına oturttu:

— Ben çektim ve işte buldum. Muhsin efendi sana tutkundur, ilk evlendiğimiz senelerde Mahir beyin bana tutkun olduğu gibi... Neler yapmazdı, sevdasından ağlamadığı kaldı. Fakat... zaman, her şeyi çiğniyor. Bu tutkunluk bir gün yok oluverdi. Bütün sevistiğimiz günlerde onun sağlamlığı, benim zayıf taraflarımı ezdi ve işte... görüyorsun, âkibet neye vardı!

— Fakat hala... Ya Mevhibe hanım.. O da kocasına senin kadar düşkün değil mi?.

— Mevhibe hanım mı?.

— Evet, onun kocası da ona o kadar düşkün.. Sanırım ki eniştem biraz fena adam...

— Fena mı? Hayır, hayır.. Mahir fena adam değildir, bir daha senin ağzından böyle söz işitmiyeyim!..

Sadiye hanım gücenmiş gibi elini Tahirenin belinden çekti. gözleri daldı.

Tahire söylediğine pişman olmuş gibi iğilip, yalvarır gibi halasının gözleri içine baktı:

— Bana darılma halacığım, bilmem, ne bileyim, aklıma geliverdi. Hani her erkek iyi değildir, bazısı fenadır, nankördür, hoyrattır, serseridir, Bunu düşündüm de...

— 6 —

Sadiye hanımın eve gelişi Muhsin efendinin canını sıkmadı değil, fakat karısına bu sıkıntısını belli etmek istemedi.. Güler yüz göstermekle, ikramcı olduğunu anlatmağa çalıştı.. Fakat bu misafirin gelişi ile Tahire hanımın da hali değişmişti. Her gün yeni bir çehre takınıyordu.

Bazan Muhsin efendi onun on yıl birden ihtiyarlamış bir yüzle dolaştığını, bazan kendisine acaip bakışlar fırlattığını, bazan olmıyacak karşılıklar verdiğini görüyordu.

Bir sabah kahvaltısını eden Muhsin efendi, Defteri hakaniye gitmeğe hazırlanırken, komodin üstündeki küçük gece lâmbasına eli çarptı, yere düşürdü ve kırdı.

Gürültüye koşan Tahire hanım, kapıda görününce, ellerini kalçalarına dayadı, bir yere. bir de Muhsin efendinin yüzüne bakarak:

— Kör müsün? dedi..

Bu sesle Muhsin efendi, bir yerine bıçak saplanmış gibi bir acı duydu, gözlerini kırıştırdı:

— Ne dedin?

— Kör müsün, diyorum, anlamadın mı? Sağına soluna bakmadan.....

— Tahire bu söz nasıl söz?

— Basbayağı, insan sözü.. Kör müsün diyorum? Salak mısın? Önüne gelenleri kıranlar aptallardır.

— Tahire...

— Üstelik bir de mırıldanıyorsun?

Muhsin efendi, beynine kadar hücum eden kanın tazyikinden kurtulmak için "innallahü maassabirin,, demeğe hazırlanırken, Tahire hiddetle kapıyı vurdu, çıkıp gitti

Sofada ilk karşılaştığı halası oldu. Sadiye hanım bu kısa kavgayı duymuştu. Tıpkı 20 yıl evvel de, kocasile buna benzer bir kavga yapmışlardı. Bir anda Mahir beyin böğür böğür böğürerek tavanları çatlattığını hatırladı ve dişlerini gıcırdattı:

— Ne oldu? Ne yaptı? Hepsini duydum.

— Lâmbayı kırmış. Sersem dedim.

— Az bile demişsin.. Haydi haydi durma, arkasını gel.. Böyle fırsatlardan istifade et, biraz celâllan..

Tahire hanım: "Acaba,, der gibi durarak halasının yüzüne bakıyordu. Sadiye hanım. sinsi bir yılan gibi, tıslıyarak teşvik etti:

— Ne duruyorsun, kadın dediğin böyle zamanlarda üstün görünür ki, bir suçu görülse, küçümsensin, azımsansın diye... Ben bunu yapmadım da ne oldum? Seni de benim gibi bir gün kaldırıp atabilir.

Tahire hanımın içinde boşanırvermenin, kocası tarafından atılmış olmanın kaynaşması oldu, döndü, tekrar odaya girdi:

— Her tarafı gaz pisliğine buladın, leş gibi kokuyor.. Yahu, Muhsin efendi, sen aptal mısın?

Muhsin efendi, onun sesinde bir yumuşaklık hisseder gibi oldu:

— Tahirem, insan bunun için bu kadar söylenmez, günahtır, ayıptır!

Tahire hanım, iğilip sırçaları toplamağa hazırlanırken birdenbire doğruldu:

— Ayıp mı? Bak hele şuna.. Ayıp olan senin gibi kazık kadar herifin yaptığıdır. Koskoca adamsın, akıllıyım diye ortaya çıkmışsın, ne sarhoşsun, ne de bunak.. Buna mukabil, salaklar gibi sağını solunu görmeden yaşıyorsun. Bir de kalkmış, bana akıl öğretip terbiye vermeğe çalışıyor, utan biraz utan, sıkıl!..

Muhsin efendi şaşırmıştı, bir anda, gözleri genç karısının o kızıl karanfiller gibi güzel, o taze ve kokulu ağzının büzülüp büzülüp güzelliğinden uzaklaştığını, gül yanaklarının üzerinde diken renkleri gibi soğuk ve donuk renklerin parça parça yer aldığını gördü:

— Tahire..

— Tahire, Tahire.. Ne var Tahirede?

— Tahirem, çok çirkin oluyorsun..

— Ne ne?

— Çok çirkin oluyorsun, bütün güzelliğin kayboluyor, yerine, fena, soluk renkler geliyor..

Tahire bir an için: "acaba? Doğru mu söylüyor?,, diye düşündü. Fakat halasını hatırlayınca yeniden kabardı, yüzü eskisinden daha çok buruştu. kaşları ne münhanî, ne de münkesir olan, acaip bir şekil aldı:

— Şuna da bak hele.. Geçmiş karşıma, avukatlık ediyor. Sen o sözleri adam kandırmak için kullanıyorsan, beni kandıramazsın. Ne bakıyorsun öyle tavuklar gibi yüzüme.. Haydi, gideceksen git, kalacaksan ben gideyim.

Muhsin efendi bu: "Ben gideyim,, sözü karşısında hiddetini zaptetti, içinden: "Niçin ona zâfımı gösterdim?,, diye düşünerek yürüdü, merdivenlerden inip kayboldu.

Sokak kapısı kapandığı zaman, Tahire vicdanında azaba benzer bir şey duydu, pişman olmuştu. Fakat.. Ya halasının hali... Hayır, onun haline düşmektense, böyle yapmak daha iyi idi.

Sofada Sadiye hanımın yüzünü, gözlerini güler buldu:

— İşte böyle yapmalısın, şimdi bütün gün hep seni düşünür, kafasına şeytanlık, çapkınlık, uygunsuzluk gelmez. Bir erkek nekadar rahat olursa, azmağa o kadar elverişli olur..

— Fakat hala, ona çok acıyorum, beni çok seviyor!

Sadiye hanım hain hain güldü. Sesi bir ıslık halinde çıkıyordu:

— Sersem diye sana söylemeli bari... Ayol, erkeklere acıma, önünde örnek var, ben duruyorum. Senin düşündüklerin yüzünden bak ne evim var, ne de barkım.. Şeriat te, kanun da onların elinde... Bir lâfla boşayıveriyorlar.

— Arkası var —

GRİPİN

BAS, DİŞ Nezle, Grip

Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve bütün ağrılarınızı derhal keser

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız.
Her yerde ısrarla GRİPİN isteyiniz.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimnilere mutlaka yediriniz.

TALİTLERİNİ ALMAYINIZ
Bahçekapı: SALİH NECATİ
NECATİ ismine dikkat.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara cadesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

KİM GENÇ GÖRÜNMEK İSTİYOR

Hayret verici bir keşif BURUŞUKLUKLARA SON VERİYOR

50 YAŞLARINDAKİ KADINLAR 35 İNDE GÖRÜNEBİLİRLER

BU TECRUBEYİ Yapınız

Cild hüceyrelerinden istihraç ve tıpkı sıhhatli bir genç kız cildinin hayati unsurlarına müşabih olan yeni ve kıymetli bir hülâsa... Bütün dünyada tanınmış Viyana üniversitesi profesörü bir cild mütehassısı tarafından keşf ve büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihraç ve «BİOCEL» tabir edilen bu hülâsa şimdi cild gıdası olan penbe renkteki Tokalon Kreminde mevcuttur. Her akşam yatmazdan evvel bu kremi kullanınız. Siz uyurken cildiniz bu kıymetli cevheri massederek beslenir. Her sabah uyandığınızda cildinizin daha açık, daha taze, DAHA GENÇ, daha yumuşak olduğunu göreceksiniz. Gündüzleri için de (beyaz renkteki yağsız) Tokalon Kremini kullanınız. Bu basit ve kolay tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 yaş gençleşebilir ve bütün genç kızların gıpta nazarile bakacağı şayanı hayret bir cild ve bir ten temin edebilir. Tokalon Kremlerinin memnuniyet verici semereleri garantilidir. Aksi taktirde paranız iade olunur.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KITABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

ESKİ

Şiir Bahçeleri

Ressam Münif Fehim'in renkli tablolarile süslü nefis bir Albümdür

YEDİGÜN NEŞRİYATI 150 kuruş

farukî TERAVET ve

Kolonyası LETAFETTİR

→ *Neocin*
Nezleyi Derhal Keser

Karikatür

TOMBUL TEYZENİN YAVRULARINA İSİM KONUYOR:

Tombul teyzenin kocası — Oğlum adlarınızla yaşayın, senin adın Yumuk, kızım senin adın da Pamuk...
Tombul teyze — A kocacığım, çocukların ikisini birden kaldırma belin açılacak!..

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.